

Ηλίας Σμήλιος

Επειδή δε μου φτάνει να μου πουν ότι δε θα μου κόψουν κι άλλο το μισθό, ότι δε θα μου φορτώσουν κι άλλους φόρους και χαράτσια, ότι οι παλιοί μαθητές μου, οι φίλες και οι φίλοι μου θα έχουν μια προσωρινή δουλειά για ένα κομμάτι ψωμί μέσα από κάποιο ΕΣΠΑ, ότι το σπίτι μου δεν κινδυνεύει να κατασχεθεί από την τράπεζα για το δάνειο που συνεχίζω να χρυσοπληρώνω, ότι θα εξασφαλίσουν συσσίτια ή και κάποια προσωρινή στέγη για τους άνεργους, τους άστεγους, τους εξαθλιωμένους...

Επειδή δε με καλύπτει αν μου πουν πως στο σχολείο μου, στη δουλειά μου, δεν κινδυνεύει κανείς να απολυθεί ή να του κόψουν το μισθό λόγω της αξιολόγησης όσο η παιδαγωγική ελευθερία και η δημοκρατία μένουν «γράμμα κενό περιεχομένου», πως κάποτε και με κάποιο απροσδιόριστο τρόπο θα γίνουν τόσο διορισμοί εκπαιδευτικών ώστε να πάψει το διπλανό τμήμα να μην έχει δάσκαλο ή να μην κάνει αγγλικά στα μέσα της χρονιάς, πως θ' αλλάξουν τα στελέχη της εκπαίδευσης που στήριξαν κάθε αντιδραστική ρύθμιση που προωθούνταν από κυβέρνηση και Ε.Ε. φέρνοντας κάποια νέα που κάτι παρόμοιο θα κάνουν, αφήνοντας την κοινωνικά αναγκαία γνώση, τη συλλογικότητα και τη δημοκρατία έξω από την εκπαίδευση...

Επειδή στη γειτονιά μου δε μου αρκεί να συνεχίσω να έχω την πρόνοια και τις κοινωνικές υπηρεσίες εξαρτημένες απ' τα κονδύλια του ΕΣΠΑ, να συνεχίζουν να υπάρχουν οι όποιοι εναπομείναντες ελεύθεροι χώροι, στρατόπεδα κ.ά., αλλά πάντα υπό τον κίνδυνο του ξεπουλήματος από κάποιο ΤΑΙΠΕΔ που δεν θα πάψει να υπάρχει, να συνεχίσω να βλέπω γύρω μου κλειστά μαγαζιά και μικρές επιχειρήσεις, παιδιά πεινασμένα στα σχολεία, άνεργους στις πλατείες, ανθρώπους που περιμένουν τα συσσίτια...

Επειδή δε θέλω να βγουν από τις 26 του Γενάρη να μου πουν ότι από όλα αυτά που μου 'λεγαν μέχρι σήμερα και πολλά "όμορφα ακούγονταν στ' αυτιά μου", παραμένουν τα πιο πολλά σχέδια για πραγματοποίηση στο αέναο μέλλον, αφού σήμερα δεν μας το επιτρέπει η Ε.Ε. να κάνουμε (κι εμείς δεν μπορούμε παρά να υπακούσουμε στις επιταγές της...) παρά μόνο κάποια, τα πιο ανέξοδα απ' αυτά, που επιτρέπει η διαγραφή ενός μικρού μέρους του δημόσιου χρέους...

Λέω να συνεχίσω να στέλνω στον αγύριστο το χρέος και τα μνημόνιά τους, την Ε.Ε. και το ευρώ τους!

Λέω να συνεχίσω να διεκδικώ να φύγουν από πάνω μου η καπιταλιστική βαρβαρότητα, οι πολιτικές που χρόνια τώρα μου κλέβουν κομμάτι κομματάκι τη ζωή, να ψηφίσω για ν' αλλάξει συνολικά αυτή η πολιτική κι όχι απλά οι διαχειριστές της, που θα συνεχίσουν να "ομνύουν στους ίδιους θεούς", την Ε.Ε. και το ευρώ!

Λέω να πω όχι σ' όλους αυτούς που κουρέλια κάνουν (ή θα κάνουν) τα όνειρά μου!

Λέω και στην κάλη να συνεχίσω να βαδίζω μ' αυτούς που μαζί αντιπαλέψαμε τις καταστροφικές για το λαό συνέπειες της κρίσης μα και πιο πριν σ' όλους τους ωραίους εργατικούς και κοινωνικούς αγώνες και σίγουρα θα 'μαστε κι αύριο μαζί στους νέους αναγκαίους αγώνες για να νικήσει το δίκιο!

Λέω (και θα το κάνω) να ρίξω στην κάλη το ψηφοδέλτιο της Αριστεράς των ανυπόταχτων αγώνων, την ANT.AP.ΣΥ.Α.-M.AP.Σ.!

Γιατί τα λόγια των ποιητών και των μεγάλων διανοητών δε γράφτηκαν για να κάνουμε like στο facebook, μα τα όνειρά μας να οπλίζουν!

Γιατί δε με καλύπτει τίποτα λιγότερο, δε ζητώ τίποτα περισσότερο από τις ανάγκες και τα δικαιώματα της κοινωνικής πλειοψηφίας!

Γιατί θέλω τη ζωή ολάκερη!

Ηλίας Σμήλιος

δάσκαλος, μέλος του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.,

δημοτικός σύμβουλος Αμπελοκήπων-Μενεμένης